

Jakub (při sobi): Čakaj, šěry bratře! Nětk sym čítwa-
je puki nystawat.

Radziwka (při sobi): Ja je tola spodziwna motarica!

5. wustup.

Prjedadwři a Hendrij:

Hendrij: Što dha je so wam stalo, kujez krasa, a što
sće tak rozhuěwany?

Krasa: Ach, kujezě, sym najujězbožawniši čłowjek
pod stoncem! Na kwas, kotryž chceće swje-
ćić, tu khwiličku ani pomyslic' nje móžemy.
Mojě pjěnjězy, moju čěsć, woša su mi kra-
duyli, a tu stoji tón žiwk, tón paduch, tón
njekničawnik, kiž je najswjećišě čłowjeke
prawo wonjěšić, kiž so tu pola nje
pod nje nam stuzownika přistaji, zo by
moje pjěnjězy kradnyć, moju holcu pak
zawjěsć moht.